कालेन राज्यकामास् ते पुत्रकं तं जिघांसवः
निन्युस् तद्दर्शनव्याजाद् द्विजा विन्ध्यवासिनीं । 38
बधकान् स्थापयित्वा च देवीगर्भगृहान्तरे
तम् ऊचुः, पूर्वम् एकस् त्वं पश्य देवीं, व्रज 'अन्तरं । 39
ततः प्रविष्टो विश्वासात् स दृष्ट्वा हन्तुम् उद्यतान्
पुरुषान् पुत्रको ऽपृच्छत्, कस्मान् निहथ माम् इति । 40
पितृभिस् ते प्रयुक्ताः स्मः स्वर्णं दत्वा 'इति च 'अब्रुवन्;
ततस् तान् मोहितान् देव्या बुद्धिमान् पुत्रको ऽवदत् । 41
ददाम्य् एतद् अनर्घं वो रत्नालङ्करणं निजं,
मां मुञ्चत; करोम्य् अत्र न 'उद्वेदं, यामि दूरतः । 42
एवम् अस्त्व् इति तत् तस्माद् गृहीत्वा बधका गताः,
हतः पुत्रक इत्य् ऊचुस् तत्पितॄणां पुरो मृषा । 43
ततः प्रतिनिवृत्तास् ते हता राज्यार्थिनो द्विजाः
मन्त्रिभिर् द्रोहिणो बुद्ध्वा. कृतघ्नानां शिवं कुतः? । 44
अत्र 'अन्तरे स राजा 'अपि पुत्रकः सत्यसङ्गरः
विवेश विन्ध्यकान्तारं विरक्तः स्वेषु बन्धुषु । 45
भ्रमन् अवाप तत्र 'असौ वाङ्युद्धैकतत्परौ
पुरुषौ द्वौ; ततस् तौ स पृष्टवान्, कौ युवाम् इति । 46
मयासुरसुतावु आवां, तदीयं च 'अस्ति नौ धनं,
इदं भाजनम्, एषा च यष्टिर्, एते च पादुके; । 47

Digitized by Google